

2017-32-0151-00069

Skrivelse af 28. marts 2017 fra Midt- og Vestjyllands Politi

I et dyrehold med kreaturer, høns, duer, ænder, hunde og hængebugsvin konstateres udegående dyr uden adgang til vand eller muligheder for ly og tørt leje. Et par kreaturer blev fundet liggende og ude af stand til at rejse sig. Opbundne kreaturer stod opbundet i lange reb og uden passende tørt leje. Fjerkræ, kaniner og hængebugsvin opholdt sig i rum og bure uden adgang til vand og under uhygiejniske forhold.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har de udegående kreaturer uden adgang til vand, læ og tørt leje, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 1:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 13. december 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at denne sammen med politiet d. 12. december 2016 aflagde besøg i sigtedes dyrehold med kreaturer og fjerkræ. Her fandtes 36 kreaturer på en mark dækket af et sparsomt lag græs og uden adgang til vand, læ og tørt leje. 4 af kreaturerne blev vurderet i for dårligt huld til at gå ude i vinterperioden. Disse havde trods tyk vinterpels fremstående ribben. På marken lå flere træpaller, underdelen af en vogn og nogle jerngitre, som dyrene kunne komme til skade på.

På en anden mark, hvor der ikke var adgang til vand samt ly, læ og tørt leje, opholdt sig en utrivelig charolaiskvie og en sortbroget kvie.

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rum eller arealer, hvor dyr holdes, skal indrettes på en sådan måde, at dyrets behov tilgodeses. Det skal herunder sikres, at dyret har den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Dyr skal endvidere sikres mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de beskrevne kreaturer ved i vinterperioden at gå på marker uden muligheder for adgang til vand, ly og læ samt tørt leje og på en mark, hvor dyrene havde risiko for at komme til skade på træpaller, underdel af en vogn samt jerngitre har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De arealer, hvor dyrene blev holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dyrenes behov, herunder en sikring af, at dyrene havde den fornødne

bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Ligeledes har dyrene ikke været passende sikret mod vejr og vind i overensstemmelse med deres behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 2:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har de 4 kreaturer været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har kreaturerne ved at gå på marken med træpaller, underdelen af en vogn og nogle jerngitre, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har koen nr. K1 derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 4:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 13. december 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved besøget d. 12. december 2016 konstateredes en ko nr. K1, der lå udenfor stalddøren i en bunke halm. Koen var nedstemt og ude af stand til at rejse sig. Koen havde en skade på højre bagbens yderklov, hvorfra der ved tryk kom betændelse, og den vægrede sig derved i smerte og trak benet til sig. Den havde hårløse partier på knoglefremspring på højre lår som tegn på, at den havde ligget i længere tid. Koen var mager med manglende muskelfylde i højre lår. Koen havde ikke adgang til vand eller foder. Koen blev aflivet, og et præparat af højre bagben blev indsendt til patoanatomisk undersøgelse på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær Sygdomsbiologi, KU-Sund. Af sektionsrapporten af 17. januar 2017 fremgår, at der på yderkloven fandtes et 4,5 x 2 cm sår, hvori der var granulationsvæv med en maksimal tykkelse på 0,4 cm samt nydannet horn. På klovens underside fandtes en dobbeltsål strækkende sig fra balleområde til klovspids. Ved gennemskæring af kloven fandtes fibrosering med en maksimal tykkelse på ca. 0,6 cm samt ankylosering (stivhed) af klovleddet og sårddannelser i klovleddets brusk. Forandringerne vurderedes at have en alder på adskillige uger.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at den beskrevne ko nr. K1 ved igennem længere tid at være liggende udenfor uden adgang vand, ly og læ samt ved at være unddraget en sufficient veterinærfaglig undersøgelse har været udsat for en høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og

væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Arealet, hvor koen blev holdt, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset dens behov, herunder en sikring af, at den havde den fornødne bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile. Ligeledes har koen ikke været passende sikret mod vejr og vind i overensstemmelse med dens behov.

Rådet vil karakterisere forholdet som groft uforsvarlig behandling af dyr, jf., dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 5:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har koen nr. K2 derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 5:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 13. december 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved besøget d. 12. december 2016 konstateredes en ko nr. K2, der lå på betongulvet lige indenfor indgangen til stalden. Koen var mager, nedstemt og dehydreret, idet en hudfold trukket ud på halsen blev stående i et ½ minut. Koen havde ikke adgang til foder, vand eller tørt leje. Koen skummede om mulen og skar tænder og blev vurderet til at være lidende.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at den beskrevne ko nr. K2 ved igennem længere tid at have været liggende i mager, nedstemt og dehydreret tilstand på et betongulv uden adgang til foder, vand eller tørt leje og ved at være unddraget en sufficient veterinærfagligt undersøgelse har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, fodret, vandet og passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som mindst uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 6:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har kalven nr. K3 derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 6:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 13. december 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved besøget d. 12. december 2016 konstateredes en mager spædekalkv K3, der havde øjenbetændelse i begge øjne. Den holdt helst venstre øje lukket, og der flød med klar væske fra begge øjne. På venstre øjes hornhinde sås et sår. Kalven havde kraftig afværgereaktion ved forsøg på at mærke på øjet. Det var embedsdyrlægens vurdering, at kalven havde haft den

smertefulde øjenbetændelse i adskillige dage, sandsynligvis som følge af en smitsom og smertefuld bakterieinfektion. Kalven var ikke isoleret, men gik frit rundt.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at den beskrevne kalv ved at være unddraget sufficient dyrlægefaglig vurdering og behandling eller aflivning har været udsat for en betydelig grad af smerte, lidelse og væsentlig ulempe, ligesom den ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder passet under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§ 1 og 2.

Spørgsmål 7:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har kreaturerne i bindestalden derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 7:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 13. december 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved besøget d. 12. december 2016 konstateredes 16 ungdyr, der var opbundet i lange reb i den ene side af en bindestald med en fodergang i midten, og 10 køer/ungdyr stod opbundet i den anden side. For enden af fodergangen stod endnu 2 ungdyr opbundet. Nogle af ungdyrene vikled sig ind i hinandens reb, så de kom til at stå fast. Især bag ungdyrene, men også bag køerne var der store mængder af gødning og ingen strøelse. Alle dyrene i bindestalden havde kager af indtørret gødning på bagben, lår og bug, og det var ikke muligt for nogle af dyrene at finde tørt leje.

Lægges ovennævnte til grund, finder Rådet, at de beskrevne køer og ungkreaturer ved at være unddraget passende tørt og rent leje samt ved at være opbundet i så lange reb, at nogle derved kom til at stå sammenvævet har været udsat for en betydelig grad af lidelse, angst og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De rum, hvor dyrene var opstaldet, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset deres behov, herunder en sikring af, at de havde fornøden bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf., dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 8:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har kalvene i garagen derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 8:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 13. december 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved besøget d. 12. december 2016 fandtes 23 kalve, der gik i en garage på ca. 7x9 m. Det kunne ses, at der tidligere havde været strøet halm, men dyrene havde ikke mulighed for at finde tørt leje og havde ikke adgang til vand. Kalvene havde tyk vinterpels, men alligevel fremgik det, at nogle af dem var magre.

Lægges dette til grund, finder Rådet, at de beskrevne 23 kalve ved at have været opstaldet i en garage uden mulighed for tørt leje eller adgang til vand har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. Rummet, hvori dyrene var opstaldet, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset deres behov, herunder en sikring af, at de havde fornøden bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf., dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 9:

Såfremt ovennævnte lægges til grund har duer, kaniner, høns, ænder og hængebugsvin uden adgang til vand og under de nævnte opstaldningsforhold, derved været udsat for uforsvarlig behandling, grovere uforsvarlig behandling eller grovere uforsvarlig behandling med karakter af mishandling?

Svar ad 9:

Det fremgår af embedsdyrlægens erklæring af 13. december 2016 samt af det ledsagende billedmateriale, at der ved besøget d. 12. december 2016 konstateredes en række bure med 9 kaniner, der ikke havde vand til rådighed. Ligeledes var der i en voliere 12 bure med 51 høns og 16 duer, der ikke havde adgang til vand, og den hygiejniske standard i burene var dårlig, idet der var ekskrementer overalt. I nogle udendørs stålhytter var der 45 høns og 7 ænder, der ikke havde adgang til vand eller tørt leje. I endnu en stålhytte opholdt sig 2 hængebugsvin uden adgang til vand og tørt leje.

Lægges dette til grund, finder Rådet, at de beskrevne kaniner, høns og duer, ænder og hængebugsvin ved at have været unddraget adgang til vand samt ved at opholde sig uden mulighed for passende tørt leje har været udsat for en betydelig grad af lidelse og væsentlig ulempe, ligesom de ikke har været behandlet omsorgsfuldt, herunder huset, vandet og passet under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer. De bure og rum, hvori dyrene var opstaldet, har ikke været indrettet på en måde, der har tilgodeset deres behov, herunder en sikring af, at de havde fornøden bevægelsesfrihed også under optagelse af foder og drikke og ved hvile.

Rådet vil karakterisere forholdet som uforsvarlig behandling af dyr, jf., dyreværnslovens §§ 1, 2 og 3, stk. 1.

Spørgsmål 10:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger?

Svar ad 10:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte blev straffet med bøde på 75.000 kr., jf. Dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 2, jf. stk. 9, jf. §§ 1-3 og Dyreværnslovens § 28, stk. 1, jf. stk. 9, jf. §§ 1-2.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 30 dage.

Tiltalte skulle betale sagens omkostninger.